

007 nabylo účinnosti
dne 7.2.2014 /yde/

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkcr.cz

Zveřejněno dne: 21.1.2014

Sejmuto dne: 10.2.2014

Č. j.: MK 2862/2014 OPP

Opatření obecné povahy č. 2/2014, o prohlášení části krajinného celku - území Hornické kulturní krajiny Jáchymov za památkovou zónu

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

část krajinného celku - území Hornické kulturní krajiny Jáchymov (okres Karlovy Vary): Katastrální území: k. ú. Jáchymov (656437)

za památkovou zónu.

Článek 1 Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně Hornická kulturní krajina Jáchymov je montánní krajina dokladující způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po montánní činnosti, jejímiž kulturními hodnotami jsou stará důlní díla se svými technickými a technologickými zařízeními doprovázená nadzemními stavbami nebo jejich pozůstatky, architektura vzniklá v důsledku montánní činnosti, propadliny, pinky, haldy, vodní příkopy a sejpy, zejména město Jáchymov a okolní stará důlní díla, areál dolu Svornost a Štola č. 1, Eliášské údolí s Heinzovým rybníkem, vodními příkopy a pozůstatky po historické

a novodobé těžbě rud, haldy a pinkový tah na žíle Schweizer na Novém Městě, oblast Tureckého vrchu a území pracovních táborů v okolí města Jáchymova.

Článek 2 Podmínky ochrany

1) K zajištění památkové ochrany památkové zóny a jejího prostředí, které se sídly, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty, zachovalými starými důlními díly s nadzemními stavbami a pozůstatky po montánní činnosti vykazují významné kulturní hodnoty, se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) využití pozemků musí být v souladu s jejich historickým charakterem a kapacitními a technickými možnostmi,
- b) veškeré úpravy veřejných prostranství, ploch, staveb a objektů v zastavěném území památkové zóny a veškeré zásahy v nezastavěném území památkové zóny nesmí poškodit předmět ochrany a musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny vymezených v článku 1,
- c) při rozhodování o nové výstavbě, modernizaci objektů a přestavbě musí půdorysné a výškové uspořádání staveb, hmotové řešení objektů, členění fasád a použité materiály respektovat charakter a měřítko dochované zástavby charakteristické pro obec, na jejímž území se památková zóna nachází. Významné dominanty v území a pohledy na ně musí být zachovány.

2) Podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy.

Článek 3 Vymezení hranice památkové zóny

Hranice památkové zóny Hornická kulturní krajina Jáchymov začíná na severu u p.p.č. 5289/1, 2574/2 a 4890/14. Pokračuje po severní straně cesty p.p.č. 5289/1 a 5080, dále vede podél p.p.č. 1752/8, 5286, podél cesty p.p.č. 5004/3, 5084, 5083, vede podél potoka p.p.č. 5250/1, přechází na cestu p.p.č. 5016/2, pokračuje jižním směrem podél komunikace p.p.č. 4973/2, 4973/3, 4973/1. Pokračuje podél p.p.č. 1974/1, 1974/8. Dále přechází p.p.č. 1974/8 z bodu střetu p.p.č. 1974/8 a jižního cípu p.p.č. 2012/6 do bodu střetu p.p.č. 1974/8, 2084/1 a 2252/1, odtud hranice pokračuje podél p.p.č. 2084/1, 2179, 4981, překračuje Husovu ulici z bodu střetu p.p.č. 4981, 2194 a 2196/1 do bodu střetu p.p.č. 4981, 2078/2 a 593/1. Odtud hranice vede po východní straně p.p.č. 593/1, 599/4, 599/1, 599/2, 531. Následně hranice pokračuje z bodu střetu p.p.č. 531, st.p.č. 532 a p.p.č. 4976 do bodu střetu p.p.č. 814/3, 819/3 a st.p.č. 1778. Odtud hranice vede po východní straně st.p.č. 1778, p.p.č. 5331, 819/9, 819/1, překračuje ulici Lidickou p.p.č. 4959 a pokračuje po východní straně p.p.č. 819/6 a z bodu střetu p.p.č. 819/6, 817/3 a 4956 do bodu střetu p.p.č. 832, 810 a 841, následně vede po severovýchodní straně p.p.č. 810, pokračuje podél p.p.č. 841 až do bodu střetu p.p.č. 841 se západním cípem p.p.č. 808. Odtud vede na místo střetu p.p.č. 5275/1, 877 a 886/1. Z tohoto bodu hranice pokračuje po východní straně p.p.č. 886/1, 896/1, 1023/7, 1023/13, 1023/12, 1023/14, překračuje komunikaci p.p.č. 1023/5 a vede po jižní straně p.p.č. 1009/1, 1006/1, 1011, 1012, 1101/2. Dále vede jižním směrem podél cesty p.p.č. 5287, 5150, 5152/1, 5153,

přechází přes komunikaci p.p.č. 5262/2, a dále vede podél komunikace p.p.č. 4934/5 a 5176/1, pokračuje směrem severozápadním podél p.p.č. 4102/10, 4102/6, 4102/15, 3888/2, dále vede z bodu střetu p.p.č. 3888/2, 4101/2 a 4088/3 do bodu střetu p.p.č. 4088/3, 4088/5, 4085 a 4082, odtud dále pokračuje po jižní straně p.p.č. 4085, 4086, 3988/4, 4481/3. Dále hranice pokračuje podél cesty p.p.č. 5262/2, přechází Eliášův potok p.p.č. 5252/2, pokračuje po cestě p.p.č. 5261, kterou překračuje a vede dále podél komunikace p.p.č. 5276/2, odbočuje z ní a pokračuje podél p.p.č. 4507/1, 4534/1, 4534/2, opět 4534/1, 4534/3, opět 4534/1, vrací se na komunikaci p.p.č. 5276/2 a dále vede podél ní, pokračuje po jihovýchodní straně p.p.č. 5300, pokračuje po západní straně p.p.č. 4591/18, jižní straně komunikace p.p.č. 5205/2, dále pokračuje z bodu střetu p.p.č. 5205/2, 5208 a 4672/1 do bodu střetu p.p.č. 5252/2, 4672/1 a 5279 a přechází p.p.č. 5279. Odtud hranice pokračuje podél p.p.č. 4651/1, 4650, 4651/2, 5271/2, 4631/1, přechází komunikaci p.p.č. 4631/5, pokračuje po západní straně p.p.č. 4631/3, překračuje p.p.č. 5271/1 a pokračuje po západní hraně p.p.č. 4631/2. Dále vede podél Eliášova potoka p.p.č. 5279 a pokračuje podél p.p.č. 4666/4, 4666/1, 4666/3, 4666/5, 5271/3 a 4657/3. Přechází komunikaci p.p.č. 5205/2 a vodoteč p.p.č. 5231/1 a dále vede z bodu střetu p.p.č. 5231/1, 5205/2 a 2712 do bodu střetu p.p.č. 5289/1, 2574/2 a 4890/14, kde se hranice uzavírá.

Hranice území památkové zóny je orientačně graficky znázorněna na mapě uvedené v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

(Zpracováno podle právního stavu ke dni 12. 6. 2013.)

Článek 4 Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením § 173 odst.1 správního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

Článek 5 Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Odůvodnění

A. Textová část

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje část krajinného celku, který vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, určující charakteristika významných kulturních hodnot území,

vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo *k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celku za památkové zóny*. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleznost ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu. Nutno dodat, že opatření obecné povahy je nový institut zakotvený ve správním řádu s účinností od roku 2006, přičemž Ministerstvo kultury od roku 2005 nepřistoupilo k vydání žádné vyhlášky o prohlášení území za památkovou zónu. Předložený návrh o prohlášení památkové zóny je tedy první od právní existence opatření obecné povahy.

Navrhované opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Základem pro vymezení území památkové zóny byl provedený terénní průzkum a zpracování vědeckých projektů pro dotčené území. Podkladem pro definování zásad urbanizace a hospodaření v území krajinných památkových zón a navržení krajinářských, urbanistických

a architektonických regulativů včetně definování nedovolených zásahů v předmětných územích jsou závěry odborných pracovních skupin, ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh nové památkové zóny, a provedených studií. Pro účely česko-německé sériové nominace na Seznam světového dědictví UNESCO Hornická kulturní krajina Krušnohoří byl na základě terénního průzkumu a odborných studií proveden výběr historicky významných celků k prohlášení za památkové zóny. Za Karlovarský kraj byly vybrány dva krajinné celky k prohlášení za památkové zóny, a to Hornická kulturní krajina Abertamy-Boží Dar-Horní Blatná a Hornická kulturní krajina Jáchymov, za Ústecký kraj se jedná také o dva krajinné celky, kterými jsou Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník a Hornická kulturní krajina Krupka.

Problematika byla průběžně konzultovaná s dotčenými kraji, městy, obcemi a odbornou organizací státní památkové péče - Národním památkovým ústavem, který zpracoval podkladové materiály. Protože se návrhy dotýkají česko-německého sériového statku Hornická kulturní krajina Krušnohoří nominovaného na Seznam světového dědictví UNESCO, byla problematika konzultovaná také na mezistátní úrovni.

V případě, že by nedošlo k prohlášení území za památkovou zónu, hrozila by nedostatečná ochrana dokladů o životě našich předků pro budoucí generace, v tomto případě poznání všech aspektů montánního regionu a jeho kultury a zejména dopadů rudného dolování na montánní a monetární dědictví světového rozměru. Rizikem s tím spojeným může být, že se dostaneme do rozporu se zájmy státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb. i mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy, Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Evropská úmluva o krajině.

Území Hornické kulturní krajiny Jáchymov představuje svébytnou kapitolu o původu a vývoji uceleného hornického regionu. Krajina a památky na těžbu a zpracování rud, dochované v podstatě ve stavu po skončení těžby, poskytují komplexní náhled do specificky jedinečného světa obyvatel s montánní činností spojených. Podíl na spoluvytváření kulturní krajiny má vedle montánní i stavební činnosti člověka také dochované nedotčené přírodní bohatství Krušných hor s mimořádně hodnotnou florou a faunou.

Účelem prohlášení památkových zón Hornické kulturní krajiny Krušnohoří je zvýšená ochrana krajiny s kulturně historickými hodnotami souvislého území v okolí těchto sídel, utvářená po staletí trvající hornickou činností a navazujícími lidskými aktivitami. Vzájemně pohledově či funkčně provázané stavební památky a jejich vazba na přilehlou krajinu, spolu s umělými terénními útvary projevujícími se v reliéfu krajiny vyžadují ochranu formou spojitého území.

Definování podmínek pro zásahy v rámci stavební a jiné činnosti (včetně hospodaření v lesích a na zemědělské půdě) v památkové zóně přispěje v praxi k lepší péči o montánní dědictví a zejména ke zlepšení vynutitelnosti práva. Předěje se tak konfliktním situacím při projednávání investorských záměrů a záměrů stavebních úprav. Nedovolené zásahy do území v rámci stavební a jiné činnosti, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu, se rozumí jejich poškozování a ničení kulturně historických hodnot v území. Veškeré záměry je nutno posuzovat ve vztahu k montánnímu dědictví. Stávající forma výkonu památkové péče v územích s plošnou památkovou ochranou se nemění.

Charakteristika předmětného území

Území památkové zóny Hornická kulturní krajina Jáchymov je zcela unikátní, doslova učebnicovou ukázkou montánní krajiny v oblasti Krušných hor. Jáchymovské doly patří mezi jedny z nejbohatších a nejproslulejších v Evropě. Doklady po této montánní činnosti se dochovaly jak v terénu, na povrchu (ústí štol, zasypané staré jámy, propadlé stařiny, haldy, báňské rybníky, vodní struhy a příkopy), tak i pod zemí v bývalých dolech (zbytky důlních zařízení, výdřeva, větrací a odvodňovací zařízení). V souvislosti s montánní činností byly na mnoha místech vybudovány báňské rybníky a rybníčky, vyhloubeny vodní příkopy (strouhy), které při své cestě načepovaly i ty nejmenší pramínky, a postavila-li se jim do cesty hora, byl do ní buď vyražen tunel, nebo využita stará opuštěná štola. Vymezovat dílčí objekty zvláštní památkové hodnoty je proto na Jáchymovsku velmi obtížné, neboť celé okolí Jáchymova představuje montánní památku mimořádného významu.

Základ hornické kulturní krajiny tvoří důlní díla, technická a technologická zařízení, stavby s těžbou související a v neposlední řadě také pozůstatky po této činnosti. Mezi významné objekty a oblasti patří zejména areál dolu Svornost, štola č. 1 a důl Vysoká jedle, Eliášské údolí, haldový tah Schweizer na Mariánské, městský rybník, oblast tzv. Tureckého vrchu a také místa nepříliš vzdálená minulosti – prostory pracovních táborů v okolí Jáchymova.

Město Jáchymov a jeho bezprostřední okolí patří k nejvýznamnějším oblastem rudného hornictví v celém pásmu Krušnohoří i v celé Evropě. Dochováno je zde značné množství starých důlních děl v autentickém stavu z 16. až 20. století. Architektura související s důlní činností je naprosto mimořádná a jedinečná. Památkové objekty jsou díky minimálním zásahům zachovány v autentickém originálním stavu. U řady z nich ovšem bude také nutná jejich stabilizace a záchrana. Integrita celého území městské aglomerace je značná, narušená je pouze na několika místech novodobou zástavbou a prolukami po demolicích.

Zachovaná důlní díla i stavební památky Jáchymova, vzniklé v období největší konjunktury důlní činnosti, plně souvisejí s montánním dědictvím Krušnohoří. Všechny součásti tohoto souboru vykazují charakteristické podzemní a nadzemní znaky montánní činnosti na Jáchymovsku (500letá kontinuita těžby, éra stříbrná a uranová, důlní činnost v sousedství městského jádra, odvaly a haldy, vyústění štol, důlní technika) a představují reprezentativní vzorek památek montánního charakteru dokládající rozmach důlní činnosti i vyspělost technologie na české straně Krušných hor.

Město Jáchymov, které je prohlášeno za památkovou zónu, představuje mimořádně zachovalý ojedinělý soubor pozdně gotické a raně renesanční měšťanské architektury doplněný dalšími významnými stavbami veřejného a církevního charakteru. Většina historických objektů je zejména ve svých interiérech zachována v autentickém stavu. Jáchymov je unikátem díky souhře přírodních a historických podmínek vzniku a mírou i vysokou kvalitou dochovaných konstrukcí a prvků. Zároveň je ukázkou společenského vývoje v česko-saském pohraničí, který měl vliv jak na příchod montánních odborníků, tak i významných humanistů a umělců. Přeshraniční pohyb humanistických osobností, horníků, hutníků a řemeslníků je krušnohorské specifikum s velkým vlivem na hospodářský a společenský život (rozvoj těžby a zpracování a mincování kovů, transfer technologií, vědu, vzdělávání, řemesla, obchod, urbanismus, stavitelství, státní i místní politiku atd.).

Přínosy památkové zóny pro region

Hlavním cílem prohlášení krajinných památkových zón Krušnohoří je poskytnout obraz procesu přeměn krajiny rudnou těžbou a jejich dopadů na okolní prostředí včetně vlivů hornictví na ekonomické, kulturní a sociální oblasti života po mimořádně dlouhé historické období, a to od začátku těžby ve 12. až do 20. století.

Lze konstatovat, že na území Krušných hor, tedy i v tomto území, je poměrně vyšší turistický ruch, a to především v zimních střediscích. Po prohlášení území za památkovou zónu, resp. v případě, že bude toto území zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO, se předpokládá zvýšená návštěvnost tohoto území rovněž v období duben - říjen, ale nepředpokládá se neúnosná koncentrace návštěvníků v některých lokalitách. Protože je poměrně dobrá dopravní dostupnost daného území, přínosem bude zvýšené využití dopravního spojení kromě zimního období i v ostatních ročních obdobích. Stejně tak se předpokládají přínosy ve vztahu k ubytovacím a stravovacím zařízením v daných oblastech a počítá se s jejich zkvalitňováním i rozšiřováním. Plánuje se zřízení dalších infocenter, zpřístupnění dalších prohlídkových štol, ve kterých se návštěvníci budou moci seznámit s historií těžby a technikami dobývání rud v různých etapách vývoje krušnohorského hornictví, a zřízení dalších naučných stezek. Výše uvedené přínosy budou mít příznivý dopad na vytvoření nových pracovních míst. Propagace území je zajištěna prostřednictvím informačních portálů, vydáním nových průvodců, realizací akcí apod.

Turismus má navíc obecně relativně vysoké multiplikační efekty v území – a to zejména z hlediska zaměstnanosti. Vyhlášení památkových zón by mělo umožnit rozšíření turistické sezóny v dané oblasti i mimo zimní měsíce, což by mělo přispět minimálně ke snížení sezónní nezaměstnanosti v regionu (v terciárním sektoru mimo lyžařskou sezónu) – což pro region rozhodně bude znamenat přínos.

Dopady na lesní hospodaření ve vztahu k hornické kulturní krajině

V článku 2 Podmínky ochrany je v odstavci 2 uvedeno, že podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy. Tím je deklarován právní stav, který je poněkud nepřehledně kodifikován v právních normách tak, aby bylo postaveno najisto, že lesní hospodaření nebude prohlášením znemožněno, protože ochrana montánního kulturního dědictví není s hospodářskou lesní činností v rozporu. Podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17). Lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy jsou nástrojem cílevědomého hospodaření v lesích, podávají všestranný obraz o současném stavu lesů, určují na základě nejnovějších poznatků cíle a úkoly hospodaření v lesích, a to zejména z hlediska pěstování a ochrany lesů, těžby dříví a ostatních funkcí lesa. Ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. se na lesní hospodaření nevztahuje, jak bude podrobněji vysvětleno níže,

příčemž opatření obecné povahy nemůže mít větší právní sílu než zákonný předpis. Z díkce § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. a zaměření lesních hospodářských plánů, příp. osnov, je zjevné, že se nejedná o činnosti stavební apod. Nejedná se ani o úpravu dřevin ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., protože termín „úprava dřevin“ je zde legislativní zkratka s přesným výkladem, který lesní hospodaření nezahrnuje. Při použití legislativní zkratky platí, že její obsah se vymezuje na prvním místě, kde se objevuje, a dále při jejím použití v dalším textu zákona již má takto stanovený obsah. Její obsah se pro další jednotlivá ustanovení nově nevymezuje. V tomto případě je pojem „úprava dřevin“ poprvé použit v ustanovení § 6a odst. 1 a na dalších místech, kde se tento pojem používá [§ 14 odst. 2 a odst. 7, § 17 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. h) nebo § 39 odst. 1 písm. g)] již tento obsah pojmu znovu vymezován není a pojem musí být používán v rozsahu a podobě tak, jak byl vymezen na místě prvního použití. Ustanovení § 6a odst. 1 předpokládá, že pojem úprava dřevin se vztahuje výlučně k veřejným prostranstvím, a že úpravou dřevin je pouze kácení a výsadba dřevin na těchto prostranstvích. Jinými slovy úpravou dřevin není „pěstování a ochrana lesů, těžba dříví a zachování ostatních funkcí lesa“ – bez ohledu na intenzitu ani jakýkoli zásah na dřevinách (včetně kácení a výsadby) na místech, která definičně nespadají pod pojem „veřejného prostranství“ – to vymezuje ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení zákona o obcích jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení. Pojmově tedy veřejné prostranství není lesem, kdy pojem les je speciálně vymezen v § 2 písm. a) a b) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Podle citovaných ustanovení lesního zákona se rozumí lesem lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, přičemž funkcemi lesa jsou přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční. Pokud by tedy pod pojem „úprava dřevin“ mělo spadat i hospodaření v lesích, musela by se tato skutečnost promítnout do zmíněné legislativní zkratky, což se však nestalo a ani nebylo zákonodárcem zamýšleno.

Rovněž se nejedná ani o terénní úpravy, protože tento pojem je definován v zákoně č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění, když § 3 odst. 1 uvádí, že terénní úpravou se pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu.

Na lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy mohou být kladeny požadavky památkové péče již ve fázi jejich zpracování tak, aby se předešlo případným nesrovnalostem při ochraně kulturního bohatství v průběhu vykonávání lesního hospodaření, a to na základě ustanovení § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., kde je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky a nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17), a v souvislosti s tím vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z vlastního podnětu závazné stanovisko a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy k tomu, že lesní hospodaření nepředstavuje zásah do památkové podstaty území, nevznikají zde žádné náklady ani přínosy spojené s jeho realizací, neboť v daném případě nejde o vynětí z regulace, ale o výslovné deklarování skutečnosti

(vymezené na úrovni zákonů), že právní regulace vyplývající z tohoto opatření obecné povahy nepřekračuje zákony danou mez ingerence památkové péče do hospodaření s lesy.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- obce, na jejichž území se památkové zóny rozkládají,
- orgány památkové péče, které jsou podle zákona příslušné k vydávání závazných stanovisek (obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady) a jejich nadřízené orgány (Ministerstvo kultury),
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče.

Vydání opatření obecné povahy nemá výrazný finanční dopad na výkon státní správy. Zde je nutno vzít v úvahu, že vybraná část území města Jáchymov byla vyhláškou č. 476/1992 Sb., o prohlášení historických jader měst za památkovou zónu, prohlášena za památkovou zónu. Protože památková zóna Jáchymov představuje podstatnou část zastavěného území navrhované zóny, roční nárůst požadavků na závazná stanoviska bude minimální.

Pokud se týká korupčních rizik, z praxe nejsou známy žádné korupční kauzy, které by se týkaly výkonu veřejné správy v oblasti státní památkové péče. V případě provázaného systému výkonu veřejné správy, který je založen na skutečnosti, že podklady pro vydávání závazných stanovisek vytváří odborná organizace, závazné stanovisko vydává orgán památkové péče a na jeho základě následně rozhoduje stavební úřad, vzniká poměrně malý prostor pro korupční jednání. Veškeré postupy správních orgánů jsou dostatečně upraveny související legislativou, nedochází ke koncentraci pravomocí, je vykonávána kontrolní činnost.

B. Grafická část

Grafickou část tvoří orientační mapa a podrobná mapa.

Orientační mapa území památkové zóny je uvedena v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

Podrobnou mapu památkové zóny Hornická kulturní krajina Jáchymov zpracuje odborná organizace památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Karlovarského kraje, Městského úřadu Ostrov a u Města Jáchymov, na jehož území se památková zóna nachází.

K postupu vydání opatření obecné povahy dle části šesté správního řádu:

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s dotčenými orgány, kterými byla všechna ministerstva, Český báňský úřad, Český úřad zeměměřický a katastrální, Veřejný ochránce práv, Krajský úřad Karlovarského kraje, Městský úřad Ostrov a Město Jáchymov.

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním byl zveřejněn na úřední desce Ministerstva kultury ve lhůtě od 14. 11. 2013 do 2. 1. 2014 a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká, a současně byl návrh zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup. V souladu s ustanovením §172 odst. 4 správního řádu mohly dotčené osoby, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění k Ministerstvu kultury. V souladu s ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu mohli vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, podat proti návrhu opatření obecné povahy ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění písemně odůvodněné námitky k Ministerstvu kultury.

K návrhu opatření obecné povahy nebyly ve stanovené lhůtě 30 dnů uplatněny žádné připomínky.

K návrhu opatření obecné povahy byly ve stanovené lhůtě 30 dnů uplatněny námitky Lesů České republiky, s. p.

Rozhodnutí o uplatněných námitkách:

Námitky Lesů České republiky, s. p., Krajské ředitelství Karlovy Vary, sídlem Krušnohorská 7, 360 10 Karlovy Vary

Námitka č. 1:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu (LČR), nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

Ačkoliv návrh v čl. 2 odst. 2 stanoví, že se podmínky ochrany památkové zóny nevztahují na lesní hospodaření dle schváleného lesního hospodářského plánu (LHP) či osnov, bude mít prohlášení za památkovou zónu závažné dopady na lesní hospodaření LČR. Lesní hospodářství není toliko činnostmi upravenými v LHP, ale zahrnuje širší okruh činností, např. výstavba, údržba a opravy lesní dopravní sítě (lesních cest). Tyto činnosti (neupravované v LHP) mohou mít tedy charakter stavební činnosti, ačkoliv jde o činnosti úzce spojené a výhradně související s lesním hospodařením. Také výjimečně prováděné činnosti, prováděné „nad rámec“ LHP (a podléhající schválení orgánů státní správy lesa dle zákona o lesích) by nespadaly pod výjimku čl. 2 odst. 2. Těmito činnostmi mohou být např. mýtní těžby v porostech mladších 80 let (z důvodu ochrany přírody, rekonstrukce porostů poškozených biotickými činiteli apod.). V těchto směrech prohlášení památkové zóny zasahuje do lesnického hospodaření a nadměrně zatěžuje vlastníka (lesních) pozemků při jeho hospodaření, které je upraveno primárně zákonem č. 289/1995 Sb., lesní zákon, v platném znění (dále jen „lesní zákon“), a je v pravomoci orgánů státní správy lesů v oblasti tohoto hospodaření vykonávat státní správu.

Rozhodnutí o námitce č. 1: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Lesy České republiky, s.p. nesouhlasí s prohlášením pozemků za památkovou zónu s tím, že prohlášení bude mít závažné dopady, neboť nadměrně zasahuje do lesnického hospodaření a nadměrně zatěžuje vlastníka, aniž by jednak dopady blíže specifikovaly a kvantifikovaly zásahy vymykající se lesním hospodářským plánům a lesní hospodářské osnově, přičemž neberou v potaz veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, který je neméně důležitý.

Tato problematika byla vysvětlena již v odůvodnění opatření obecné povahy v části Dopady na lesní hospodaření ve vztahu k hornické kulturní krajině. Z této části upozorňujeme zejména na povinnost vlastníka vyžádat si předem závazné stanovisko. Podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, v platném znění, je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17).

Jedná se o standardní povinnosti, které vyplývají ze zákona č. 20/1987 Sb. V námitce není uvedeno, jaké závažné dopady bude mít tento postup na lesní hospodaření LČR, a jakých konkrétních činností se tento postup týká. Mimo jiné byl za účelem vyloučení povinnosti vlastníka vyžádat si předem závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. zaveden institut plánu ochrany, ve kterém lze určit, u jakých nemovitostí, nejsou-li kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci nebo v památkové zóně, nebo u jakých druhů prací na nich včetně výsadby a kácení dřevin na veřejných prostranstvích, nemusí vlastník postupovat podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb.

Pokud se týká údržby a opravy lesní dopravní sítě (lesních cest), kterou by bylo možné zařadit do okruhu terénních úprav, uvádíme, že terénní úpravou se rozumějí podle § 3 odst. 1 stavebního zákona „zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové terény, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, např. skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu“. Dikce § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., upravená zákonem č. 186/2006 Sb. (např. použitý pojem terénní úpravy) vychází z terminologie stavebního zákona, aby nebyly pochybnosti o rozsahu a povaze daných činností.

Co se týká mytní těžby v porostech mladších 80 let, pojem úprava dřevin definovaná v § 6a zákona č. 20/1987 Sb. se vztahuje výlučně k veřejným prostranstvím. Úpravou dřevin není „pěstování a ochrana lesů, těžba dříví a zachování ostatních funkcí lesa“ – bez ohledu na intenzitu ani jakýkoli zásah na dřevinách (včetně kácení a výsadby) na místech, která definičně nespádají pod pojem „veřejného prostranství“ – to vymezuje ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Veřejné prostranství je primárně vymezeno zastavěným územím (intravilánem). Naopak lesem se rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, funkcemi lesa jsou přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční, hospodařením v lese se pak rozumí obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa. Lze tedy dovodit, že prohlášení památkové

zóny, resp. úprava dřevin podle památkového zákona v žádném případě nekoliduje s lesním hospodařením.

Z výše uvedeného vyplývá, že běžné činnosti související s hospodařením v lese nijak významně nezasahují do zájmů státní památkové péče a případná stavební činnost není vyloučena, pouze je při ní nezbytné propříště přihlídnout i k zájmu na zachování kulturních hodnot území.

Námitka č. 2:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu nesouhlasí s prohlášením pozemků (části) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z násl. důvodu:

Navrhovaný rozsah památkové zóny považují LČR za nepřiměřený. Ačkoliv návrh zmiňuje několik starých důlních děl lokálního významu, máme za to, že zde nejsou dány podmínky kulturně historického souvislého území v takové míře, aby byla plošně prohlášena památková zóna v navrhovaném rozsahu. Tento fakt nemůže ovlivnit ani ojedinělý výskyt starých důlních děl, která jsou v řadě případů dnes již mnohdy těžko v terénu znatelná. Pro prohlášení památkové zóny by navrhované území mělo zahrnovat skutečná dohledatelná hornická díla, která by mohla vytvořit soubor pro památkovou zónu.

Rozhodnutí o námitce č. 2: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Jádrové území, resp. památková zóna představuje prvořadou montánní památku světového významu, ve které se nalézá světově jedinečné horní město Jáchymov s okolní kulturní krajinou, utvářenou nepřetržitou hornickou činností po dobu téměř 500 let. Jáchymov se zrodil živelně po prvním nálezu stříbrné rudy v roce 1512. S příchodem tisíců horníků, zejména ze saské části Krušných hor, se brzy stal významným evropským montánním centrem, ve třicátých letech 16. století dokonce druhým nejlidnatějším městem v Českém království. Majiteli panství Štěpánu Šlikovi se roku 1520 podařilo získat povolení k provozování mincovny, jež později zásadně ovlivnila vývoj evropského mincovnictví a světových peněžních systémů. Bohatství města přilákalo řadu vynikajících osobností, umělců, architektů a humanistických učenců, z nichž se proslavil především Georgius Agricola, zakladatel věd o mineralogii, hornictví a hutnictví. Přímo mezi obytnými domy a za městem se rozvíjely báňské provozy, jejichž zbytky se v různé formě a míře dochovaly dodnes. Integrity města i okolní hornické krajiny (bývalého jáchymovského rudného revíru), je díky celistvosti území a intaktnosti jednotlivých památek značná. Vlastní Jáchymov si ve své nejstarší části podržel urbanistické uspořádání z 16. století. Z jednotlivých památek s vysokou univerzální hodnotou se dochovala mincovna (1534–1536, dnešní muzeum), radnice (po 1520), městský kostel sv. Jáchyma (1534–1540), špitální kostel Všem svatých (před 1520), reliкty hradu Freudensteina (1516–1517) a ojedinělý soubor patricijských a měšťanských domů s unikátními pozdně gotickými či renesančními dispozicemi a četnými prvky umělecké výzdoby (č. p. 4, 8, 12, 143 a další). K nejvýznamnějším montánním památkám přímo ve městě se řadí památkově chráněné ústí tzv. Nálezne štoly, důl Vysoká jedle s nejstaršími partiemi z doby kolem roku 1520 (dnes částečně přístupný veřejnosti prohlídkovou Štolou č. 1), a doposud činný důl Svornost, otevřený v roce 1518 k těžbě stříbrných rud. Toto důlní dílo, v němž byl roku 1864 nalezen silný pramen radonové vody, současně reprezentuje přerod Jáchymova v centrum těžby uranové rudy a v nejnovější historii významné lázeňské město. V širokém okolí Jáchymova se dochovalo nespočetné množství pozůstatků po těžbě a zpracování rud ze 16.–20. století: ústí štol, zasypané jámy, pinky, haldy,

báňské rybníky, vodní struhy a příkopy i relikty novodobých důlních budov. Unikátní památky představují haldové tahy na stříbrné Schweizerově žíle, objevené roku 1526, a doklady historického vodního hospodářství v Eliášském údolí (Heinzův báňský rybník a vodní příkopy). Podobu Eliášského údolí dnes určují rozsáhlé haldy uranových dolů z období po roce 1945 s nalezišti typických jáchymovských minerálů i vzácných druhů rostlin. Hranice památkové zóny jsou zvoleny tak, aby všechny klíčové předměty ochrany, jednotlivé objekty, a soubory objektů, které ji tvoří, náležitě a v úplnosti ztělesňovaly kvality potřebné k prokázání výjimečné světové hodnoty památkové zóny. Štola č. 1, vyražená v letech 1952–1953 k průzkumu ložisek uranové rudy je dnes součástí hornického skanzenu, jímž prochází naučná stezka Jáchymovské peklo, věnovaná historii těžby uranu po roce 1945 a životním podmínkám politických vězňů, nasazených na práci v dolech.

Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny právě s ohledem na nejen zachovaná důlní díla, ale i související hodnoty v území zachované právě v důsledku montánní činnosti jako takové. Z těchto důvodů považujeme rozsah památkové zóny za opodstatněný a žádoucí, a to i ve vztahu k jeho přeshraničnímu významu.

Námitka č. 3:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z násl. důvodu:

Správní orgán nepostupuje správně, když prohlášení za památkovou zónu řeší formou opatření obecné povahy. V posuzovaném případě se jedná o značný zásah do vlastnických práv širokého okruhu osob, a to bez jakéhokoliv projednání. V posuzovaném případě došlo k porušení § 172 odst. 1 správního řádu, neboť LČR nebyly, jako dotčená osoba vyzvány k podání možných připomínek nebo námitek, vše s přihlédnutím k ust. § 4 odst. 3 a 4 správního řádu. Pouhé vyvěšení na úřední desce je tedy z procesního pohledu nedostatečné. LČR se o posuzovaném opatření obecné povahy dověděly z jiného zdroje, což z pohledu rovnosti účastníků v rámci vedeného správního řízení není správné.

Rozhodnutí o námitce č. 3: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy na rozdíl od vyhlášky

podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleznost ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu. Nutno dodat, že opatření obecné povahy je nový institut zakotvený ve správním řádu s účinností od roku 2006, přičemž Ministerstvo kultury od roku 2005 nepřistoupilo k vydání žádné vyhlášky o prohlášení území za památkovou zónu. Předložený návrh o prohlášení památkové zóny je tedy první od právní existence opatření obecné povahy. Navrhované opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy dává oproti projednávání návrhu právního předpisu větší možnost zapojení vlastníků a dalších dotčených osob do jeho přípravy a právě zveřejnění na úřední desce a úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, (včetně zpřístupnění dálkovým přístupem) umožnilo ve lhůtě 30 dnů podat námítky či připomínky, což v této lhůtě učinily i LČR. Návrh opatření obecné povahy výzvu k připomínkám a námítkám výslovně obsahoval, čímž naplnil tuto určitou poučovací povinnost. Podstatou opatření obecné povahy na rozdíl od správního řízení je jeho obecnost, protože na rozdíl od správního řízení nemá konkrétní adresáty a jeho povaha a postupy stanovené pro projednávání jeho návrhu podle části šesté správního řádu vylučují, aby správní orgán komunikoval jednotlivě s dotčenými osobami. Nejde o správní řízení se jmenovitě určenými účastníky, jímž se oznamuje zahájení správního řízení individuálně. Z těchto důvodů považujeme tuto námitku za bezpředmětnou.

Námitka č. 4:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujícího důvodu:

Pokud jde o vlastní návrhy opatření obecné povahy, jejich základní nedostatek spatřují LČR v neurčitosti výčtu předmětů ochrany. Návrh v čl. 1 obsahuje slovo „zejména“, což ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. b) „veškeré zásahy v nezastavěném území památkové zóny nesmí poškodit předmět ochrany a musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny vymezených v článku 1“ vede k právní nejistotě dotčených subjektů. I kdyby však návrh obsahoval jmenovitý výčet předmětů ochrany (bez slova „zejména“), bylo by nutné, aby tyto předměty ochrany byly přesně prostorově identifikovány, což se však nestalo.

Rozhodnutí o námitce č. 4: námitka se zamítá

Odůvodnění:

Slovo „zejména“ značí zatím známé předměty ochrany vzniklé v důsledku montánní činnosti. Pokud se týká věcí prohlášených za kulturní památky, tato místa jsou přesně prostorově identifikována. Ostatní místa předmětu ochrany budou postupně přesně prostorově

identifikovaná tak, jak bylo uvedeno na jednání Ministerstva kultury s Ministerstvem zemědělství. Ministerstvo kultury konstatuje, že řada staveb má statut nemovité kulturní památky, mincovna v Jáchymově je navržena k prohlášení za národní kulturní památku. Vzhledem k tomu, že se jedná o územní tedy plošnou ochranu, která dosud nečinila v aplikační praxi problémy, postupuje správní orgán i v případě opatření obecné povahy dosud užívaným způsobem.

Námítka č. 5:

Lesy České republiky, s. p. jako právnická osoba mající právo hospodařit s majetkem státu nesouhlasí s prohlášením pozemků (částí) uvedených v návrhu za památkovou zónu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to z následujících důvodů:

V kapitole Přínosy památkové zóny pro region v odůvodnění návrhu je mimo jiné uvedeno: „Plánuje se ...zpřístupnění dalších prohlídkových štol...a zřízení dalších naučných stezek...“, aniž by bylo známo, zda s LČR byly tyto záměry na pozemcích s právem hospodařit LČR řádně projednány. Případná realizace záměru „zpřístupnění dalších prohlídkových štol“ bude v kolizi např. s několika právními předpisy (viz např. příložený dopis) a již v této fázi by na něj měly být upozorněny příslušné orgány státní správy. Jakkoliv LČR nepřísluší být arbitrem v případě kolize více veřejných zájmů, měli by dbát na to, aby takovým kolizím na svěřeném majetku v maximální míře předcházely.

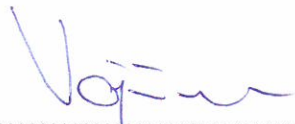
Rozhodnutí o námitce č. 5 : námitka se zamítá

Odůvodnění:

Zpřístupnění štol a vybudování naučných stezek je následný kontinuální proces, na němž budou účastny dotčené subjekty LČR nevyjímaje. Pokud některé město plánuje zpřístupnění štol, je vždy postupováno v souladu s právními předpisy. Pokud je taková věc plánovaná, záměr je vždy projednán s LČR. Nejedná se o masové zpřístupnění podzemí, ale pouze o některé z vybraných štol. V případě záměru zřízení dalších naučných stezek, k záměru je vždy zpracovaný projekt. Při zřízení naučných stezek je postupováno v souladu s „Doporučenými zásadami pro zřizování, značení a údržbu naučných stezek a pro zřizování bodových informačních panelů“. Co se týká dosud zpřístupněných lokalit, dnes je částečně přístupná veřejnosti prohlídková Štola č. 1, vyražená v letech 1952–1953 k průzkumu ložisek uranové rudy, která je dnes součástí hornického skanzenu, jímž prochází naučná stezka Jáchymovské peklo, věnovaná historii těžby uranu po roce 1945 a životním podmínkám politických vězňů, nasazených na práci v dolech.

Poučení: Proti rozhodnutí o námitkách se nelze ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu odvolat ani podat rozklad.

V Praze dne 17. 1. 2014

.....
Mgr. Jiří Vajčner, PhD.
ředitel odboru památkové péče

Příloha k opatření obecné povahy č. 2/2014

Orientační mapa území památkové zóny Hornická kulturní krajina Jáchymov.

Památková zóna - Hornická krajina Jáchymov

